Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

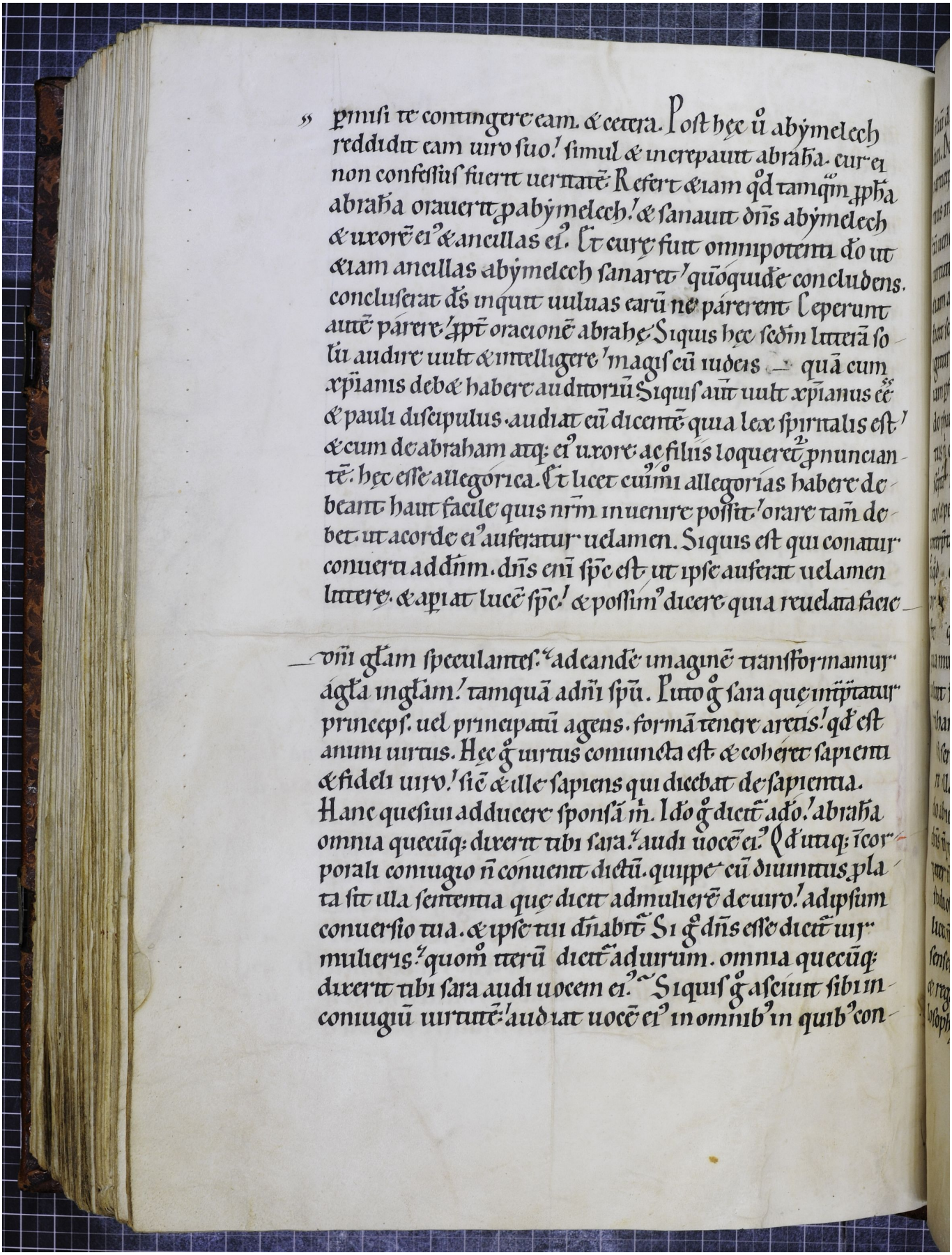

„ pmisi te contingere eam. & cetera. Post hec ů abýmelech
reddidit eam uiro suo.' simul & increpauit abraha. cur ei
non confessus fuerit ueritatē Refert etiam qd tamq̃m ꝓpha
abraha orauerit pabýmelech.' & sanauit dnīs abýmelech
& uxorē ei' & ancillas ei. Et cure fuit omnipotenti dō ut
etiam ancillas abýmelech sanaret.' quōquide concludens.
concluserat ds inquit uuluas earū ne parerent Ceperunt
autē parere.' ꝓpt oracionē abrahe Siquis hec sedm litterā so
lū audire uult & intelligere.' magis eū iudeis — quā cum
xpianis debet habere auditoriū Siquis aūt uult xpianus ee
& pauli discipulus. audiat eū dicentē quia lex spiritalis est.'
& cum de abraham atq: ei' uxore ac filiis loqueret pnuncian
tē. hec esse allegorica. Et licet cuīmi allegorias habere de
beant haut facile quis nrm inuenire possit.' orare tamē de
bet. ut acorde ei' auferatur uelamen. Siquis est qui conatur
conuerti addnm. dnīs enī spc est ut ipse auferat uelamen
litterę. & apiat lucē spc.' & possim' dicere quia reuelata facie
— dni glam speculantes.' ad eande imaginē transformamur
agla in glam.' tamquā adni spū. Puto g sara que imitatur
princeps. uel principatū agens. formā tenere aretis.' qd est
animi uirtus. Hec g uirtus coniuncta est & coherent sapienti
& fideli uiro.' sic & ille sapiens qui dicebat de sapientia.
Hanc quesiui adducere sponsā m. Ido g dicit adō.' abraha
omnia quecūq: dixerit tibi sara.' audi uocē ei.' Qd utiq: īcor
porali coniugio ñ conuenit dictū. quippe cū diuinitus pla
ta sit illa sententia que dicit ad mulierē de uiro.' ad ipsum
conuersio tua. & ipse tui dnabit Si g dns esse dicit uir
mulieris.' quom tertū dicit ad uirum. omnia quecūq:
dixerit tibi sara audi uocem ei.' Siquis g asciuit sibi in
coniugiū uirtutē.' audiat uocē ei' in omnib' in quib' con